Fragmentarium

PRepō quid est. ꝛ ē determinatum ē sup̄ᵉ
de coniunctōe hic prosequit̄ᵘʳ de prepōe. p̄z. oꝛ.
Primo querit̄ de expōne līe. Sō quid reponat
ipm̄ sb sp̄e partis. tertio querit uñ regat.
Prepō quid ē. vidēᵈ q nō oꝫ dici prepō q̄
in ordinatōe partium orōis postpō. ¶ Ad hʒ nō q pris
dicit. Prepō est natura posterior. ōne vero prior
i. suo modo sigñdi ōne principalis ꝑpō causali. vt
cum dico uado ad ecclīiā. q̄ male diceretur. uado ec
clesiam ad. vñ pris dicit alibi. Prepō ē retorsiua cā
sualis ad actum. Sꝫ si retorquent ergo agit in casuale
patit̄. Sꝫ agens naturalit̄ aut paciens q̄ prepō poī
ante suū casuale ꝛ sic apꝑꝫ q̄ dr̄ ꝑpō ps orōis ps. i.
aptitudinē ut sit ps orōis. ¶ Que preposita a
liis partibꝫ orationis aut cōplet aut mutat
aut minuit. ¶ Sꝫ contᵃ prepō ꝛ hꝫ sᵉcūtum īfinitū
Sꝫ donatᵘˢ dicit q complet ergo complet nomē ꝛ addit
ei si sit infinitum ¶ Complet finitū. q ee nō debꝫ. Sō
z. dicit comple quo ad accñⁱᵃ ꝛ nō essentialia. ¶ Mu
tat ut fidᵉ perficᵉ. ¶ Minuit ut iudo sbiudo. ¶ Sō p̄
pō aliā ingredit̄ ōm. ꝑ compōm. aliā ꝑ appōm. vl
q donatus nō facit mentionē de ista. quā ingredit̄
ōnem ꝑ appōm dico q sic. cū dicat cōplet. q̄ facit
mentiōm de prepōe quo ad compōm ꝛ appōm. ꝛ sic
nō est diminutᵘ. ¶ Queo cum prepō hat̄ prepōī
aliis partibꝫ que sunt ille ꝑter quibꝫ prepō. Ad hʒ di
co ꝑ appōm veniens preponit̄ acc̄o orationū ꝑtium
q̄ hn̄t casum. ¶ Sꝫ q̄ q̄ nō ita bene dr̄ a domo q

m̄ Prepa partim a prependunt triū maniera [illegible]

Nos attendentes dr̄ acciñ prepōnis. Primo q̄ quomodo cā
accidit prepōi. Sō q cā sic nō accidit prepōī sicut nomī
ꝟ pronoī ꝟ parti. q̄ illis accidit disponens dispō sic nō ac
cidit ꝑpōī nam accidit prepō. i. ipā prepō casū appoī
cū cum acc̄o ꝟ ablō. ꝛ hē ē q̄ prepō casū deruit q̄ reduat
casuale ad actū. ꝛ sic dico q cā repit̄ in prepōe sic ageʳ
in paciente ¶ Item dr̄ ē cā. quibꝫ ꝑpō addᵉ. s. acc ꝛ ablᵉ
Sō q xxx sunt prepōnes ut videbis in sbsequētibᵘˢ. hic ē
q scire debenˢ q in ꝑpōe repit̄ dr̄ cā. s. acc ꝛ abl. ꝛ
acc̄o addunt̄ xxx prepōnes. s. ad. apud ꝛc. Sō q addit
tur acc̄o mediante uerbo. q sigt motum de loco ad locū.
Sꝫ ibi ē fīm latinū. ipē ē ad compoī. ꝛ illa prepō ad
prepōᵉ multis modis. vt adpropinquo. aduiuo. ꝛc. a
pud wlt cōstrui cū uᵇo q nō sigt mot̄. ¶ Alī wlt giᵉ
uerbo q nō sigt mot̄. Ait aliū ē prepō aliū aduerbiū.
Cū ē sine casu ē aduerbiū. ¶ Cis. ꝛ cit̄ sigt̄ ꝛc. q nōē
est ī suo fine ꝟ intimiō ut si vellem ire ad locū ꝛ ñ eem
adhuc. cis ꝛ citra differunt q̄ cis compoī ps̄ ꝫ cit nō vt
cum dico cisanglie ¶ Sed aliū ē aduerbiū ꝛ ē idem
q alac ꝛ oꝫ scribi ē c. ꝛ aliū ꝑpō ꝛ deseruit acc̄o ꝛ id
q iux ꝛ scribit̄ t̄s. ¶ Cuᵃt aliū ponit̄ aduerbialit̄
aliū ꝑpositiue ¶ Circa sūt ꝑpōes ablō deseruientes
ꝛ omnes dnt̄ prepoini ablō. Inuenit̄ tn̄ tenus ꝑpoī
ꝛ pro iux pō. ꝛ debet ꝑ prepoī ¶ Sꝫ hʒ q̄dam decli
natōm q nō ē in aliis meᵗᵉ q ō ē ablto. a parte post
Quattuor sunt ꝑpōēs seruientes utrique casui ē acc̄o dnn̄
ꝟ q̄ꝫ q̄n sigt̄ motum de loco. ad locū. ē ablto dnn̄
qñ dnr̄ cū aliquo uerbo. q nō sigt̄ mot̄ ¶ Sup qñ pō

License: public_domain – Mechelen, Stadsarchief Mechelen, K Rente, S VI, nr. 1, fragmenten 1-4, fragm. C v – Commentary on Donatus, <i>Ars minor</i>
(https://fragmentarium.ms/view/page/F-g7bj/9672/70693)